

Říšský konkordát (1933) – výňatky

(kurzívou jsou v konsolidovaném textu smlouvy vyznačeny texty dodatkového protokolu vztahující se k jednotlivým článkům)

Konkordát mezi Svatým stolicem a Německou říší

Článek 2

1. Konkordáty uzavřené s Bavorskem (1924), Pruskem (1929) a Bádenskem (1932) zůstávají v platnosti a jsou nezměněně zaručena v nich obsažená práva a svobody na území příslušných zemí. Pro ostatní země se v plnosti uplatní ujednání obsažená v tomto konkordátu. Tato ujednání jsou závazná také ve výše zmíněných třech zemích, pokud se týkají záležitostí, které nejsou upraveny zemskými konkordáty anebo nakolik doplňují dřívější úpravy

V budoucnosti se budou uzavírat zemské konkordáty jen se souhlasem říšské vlády.

Článek 14

Církev má principiálně plné právo obsazovat všechny církevní úřady a obročí bez součinnosti státu nebo politických obcí, pokud nejsou ve třech konkordátech uvedených v článku 2 odlišná ujednání. Na obsazování biskupských stolic sufragánních diecézí Rottenburg a Mohuč, jakož i diecéze Míšeň se uplatní úprava určená pro metropolitní stolec hornorýnské církevní provincie Freiburg. Totéž platí ve dvou výše jmenovaných sufragánních diecézích ohledně obsazování kanonikátů katedrální kapituly a ohledně úpravy patronátního práva.

Mimoto existuje shoda v tomto:

1.) Katoličtí duchovní, kteří obdrží v Německu duchovní úřad nebo vykonávají pastorační činnost nebo vyučují, musí:

- a) být německé státní příslušnosti,
- b) mít odpovídající vysvědčení, které ho opravňuje ke studiu na německé univerzitě,
- c) absolvovat minimálně tříleté filosoficko-teologické studium na německé státní vysoké škole nebo německém církevním akademickém zařízení nebo na některé z papežských vysokých škol v Římě.

2.) Buly obsahující jmenování arcibiskupů, biskupů, koadjutorů *cum iure successionis* nebo *praelatus nuncius* bude zaslána až po sdělení jména vybraného kandidáta říšskému místodržícímu příslušné země a ujištění se

o tom, že proti němu neexistují výhrady všeobecně politické povahy.

Při shodě církevní i státní strany může být od požadavků zmíněných v odst. 2 bodě 1.) pod písmeny a), b) a c) odhlédnuto.

Dodatkový protokol k čl. 14 odst. 2 bod 2.):

Existuje shoda o tom, že pokud vystanou výhrady všeobecně politické povahy, měly by být v co nejkratší lhůtě oznámeny. Pokud se po uplynutí 20 dnů neobjeví žádné takové prohlášení, je Svatý stolec oprávněn mít za to, že žádné výhrady vůči kandidátovi nejsou. O osobách, které přicházejí v úvahu, bude až do zveřejnění jejich jmenování zachována naprostá diskretnost.

Toto nezakládá právo veta ze strany státu.

Článek 16

Než se biskupové ujmou správy diecéze, vykonají do rukou říšského místodržícího příslušné země, příp. říšského prezidenta, přísahu věrnosti tohoto znění:

„Před Bohem a na svatá evangelia přísahám a slibuji, nakolik se sluší na biskupa, věrnost německé říši a zemi .... Přísahám a slibuji, že budu ctít ústavně ustanovenou vládu a povedu k tomu i svůj klérus. S povinnou péčí o blaho a zájmy německé státnosti se budu ve výkonu mně svěřeného duchovního úřadu snažit odvrátit každou újmu, která by mu mohla hrozit.“

Článek 19

Katolické teologické fakulty na státních vysokých školách zůstanou zachovány. Jejich vztah k církevním autoritám se řídí ustanoveními obsaženými v příslušném konkordátu a k němu připojeném dodatkovém protokolu. Říšská vláda si dá záležet na tom, aby pro všechny dotčené katolické fakulty v Německu zajistila jednotnou praxi odpovídající všem závazným předpisům v této záležitosti.

Dodatkový protokol k čl. 19 věta 2.:

V době uzavření konkordátu je základním předpisem apoštolská konstituce „Deus scientiarum Dominus“ z 24. května 1931 a instrukce z 7. července 1932.

Eugenio kard. Pacelli

Franz von Papen